

Streda 6. júla 2016

Sviatok Majstra Jana Husa

Text: J 8, 32

A poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.

Piesne: ES č. 475, 638

Zamyslenie nad Božím slovom:

Sledujúc dianie v našej spoločnosti, cirkev nevynímajúc, sa človek pýta: Čo je pravda? Kde je pravda? Po zadaní tohto slova do internetového vyhľadávača zistíme definíciu: *Pravda môže byť súhlas so skutočnosťou či sama skutočnosť*. Pravda podľa Tomáša Akvinského je zhoda veci a rozumu. Podľa neho môže byť pravda iba jedna, pretože pochádza od Boha. Je množstvo názorov na to, čo je pravda. Dnes však ani nie je dôležité, čo je pravda alebo kto má pravdu – na to sa neprihliada. Nie som si vôbec istá, či túžime po pravde, alebo si radšej zakrývame pred ňou oči. Miesto pravdy veríme polopravdám. Pravdu si upravujeme podľa toho, ako to nám vyhovuje. A zvlášť dnes, keď má každý svoju pravdu, svoje pravidlá. Božie slovo nám však zvestuje: „*A poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.*“ Túžime po pravde, ktorú dáva Boh? Je to pravda, ktorá nás vyslobodzuje. Robí nás slobodnými. Ale my akoby sme ani nechceli byť slobodní; zvykli sme si na zotročenie týmto svetom. Miesto plávania proti prúdu sa spokojne vezieme s prúdom. Je to ľahšie. Pohodlnejšie. Výhodnejšie. Napokon, možno ste sami zažili, že plávať proti prúdu je aj dosť životu nebezpečné, že riskovať sa neoplatí! Deje sa to tak len dnes? Nemyslím.

Dnes máme v kalendári Sviatok Majstra Jana Husa. Keď sa premietneme do jeho doby, vidíme, že aj vtedy mnohí nechceli poznať pravdu – ani Božiu, ani ľudskú. Neprispôsobivých likvidovali – inkvizícia, exkomunikácia, upálenie. Lebo my ľudia máme svoje kritériá na to, čo je pravda. Obstojíme pred Pánom Bohom? Poznanie Božieho slova oslobodzuje. Prečo sa tak bránime? Zabudli sme, prečo bol napríklad Jan Hus upálený? Prečo aj mnohí iní trpeli, obetovali svoje životy?! Prečo bola reformácia? Majster Jan Hus kritizoval, napádal, ale nie pre svoju pravdu, ale pre Božiu. Svoju pravdu neobliekajme do Božieho rúcha! Dnešná spomienka nám všetkým predkladá spoločnú výzvu na hlboké zamyslenie, na činenie pokánia. Nie sledovať toho druhého, či sa zmenil, či spoznal Božiu pravdu, ale pravdivo nazrieť každý sám do svojho vnútra. Je to nepríjemné? Je to bolestné? Je to nepohodlné? Áno. Ale je len jediný spôsob, ako môžeme prijať Božiu pravdu, ktorá nás raz a navždy oslobodí: keď budeme činiť pokánia. To je spôsob, to je cesta, ktorá vedie do Božieho kráľovstva. Amen.

Modlitba:

Dobrotivý nebeský Bože, ďakujeme za Tvoje slovo. Túžime po pravde, ktorá oslobodzuje. Odpusť, že si často zamieňame Tvoju pravdu s tou našou, že presadzujeme svoje túžby, svoje želania. A pokiaľ nám niečo nevyhovuje, vieme súdiť, odsúdiť, zatradiť. Ty nám však ukazuješ, čo znamená skutočná láska, čo znamená prijatie a odpustenie. Daj, aby sme sa naučili, čo znamená činiť skutočné pokánia zo svojho života. To je spôsob, to je cesta, ktorá vedie do Tvojho kráľovstva. Amen.

Mgr. Emília Völgyiová, námestná farárka v CZ ECAV Chyžné (GES)